

"İnsan, kâinatın kıymetli bir meyvesi ve Sâni-i kâinatın nazdar sevgilisi olduğu, mi'rac ile anlaşılmış ve o meyveyi cin ve inse getirmiştir." cümlesini izah eder misiniz?

Allah, Hazreti Peygamberi (asm) mi'racda, bütün mülkünü gezdirip, bütün isim ve sıfatlarının tecelli ve nakışlarını gösterdikten sonra, final olarak, bütün o güzel sanat ve nakışların kaynağı ve esası olan Zat-ı Akdes'ini, yani rüyetini, Habib'ine göstermiştir, ki Miraç gibi bir hadiseye hiçbir yaratılmış mazhar olamamıştır.

Mi'racda, Hazreti Peygamber (asm) bütün imkan alemini, yani mahlukatı ve yaratılmışları geride ve arkasında bırakarak, Allah'ın zatını görebilecek bir kıvama ve mevkie gelmiştir. İşte, rüyetine mazhar olduğu yere, "[kâbe kavseyn](#)" denilmiştir.

Kâbe kavseyn kelime olarak, *iki yay uzaklığı* anlamındadır. Bu bir tabirdir. Yoksa, Allah ile kul arasında mekânı akla getiren bir uzunluk birimi değildir. Ama, şunu diyebiliriz: Hazreti Peygamber (asm), bütün imkan alemini geride bırakıp, mahiyetini idrak edemediğimiz ve edemeyeceğimiz bir makama varıp, Allah'ın zatını, maddi cesedi ve dünya gözü ile görmüştür.

Üstad Hazretleri, bu makamı, yani **kâbe kavseyni**, *imkan ve vücub ortası* diye tarif ediyor. Yani, mahlukatın bitip tükendiği ve Allah'ın zat-ı akdesinin tezahür ettiği bir makam demektir.

Hazreti Peygamber Efendimiz (asm)'in şahsında, insanın böyle yüce bir makama erişmesi, insanın Allah katında nazdar bir sevgili olduğu anlamına geliyor. Yoksa Allah insanı o makama çıkarıp perdesiz görüşmezdi. Mi'racdaki bu görüşme, genelde insan için, özelde ise Hazreti Peygamber Efendimiz (asm) için bir imtiyaz, bir alamet-i rızadır.